

با تشدید سرکوب، مبارزات مردم خشمگین متوقف نمی شود

جمهوری اسلامی در یکی از شکننده ترین شرایط حیات خود قرار دارد. بحران و بن بست سرپای رژیم را فرا گرفته است. تورم افسار گسیخته، گرانی سرسام آور مواد خوراکی، دارو و دیگر نیازهای روزمره مردم، خشم و ناراضی توده های مردم ایران را به مرز انفجار رسانده است. همراه با تشدید ناراضیاتی اقبال مختلف مردم، روند اعتصابات کارگری و تداوم اعتراضات خیابانی معلمان و دانشجوگان و مقاومت جانانه زنان در دفاع از مطالبه "حجاب بی حجاب"، آنچنان عرصه را بر جمهوری اسلامی تنگ کرده است که هیئت حاکمه برای جلوگیری از انفجار خشم توده های مردم ایران به تشدید سرکوب در عرصه های مختلف جامعه روی آورده است.

سرکوب زنان، بازداشت فله ای شهروندان بهائی، بگیر و ببند فعالان کارگری، پرونده سازی های مجدد قضایی علیه تعدادی از زندانیان سیاسی و فعالان حقوق بشری، تشدید فشار بر معلمان دستگیر شده و تمدید قرار بازداشت موقت رضا شهبایی، تنها نمونه هایی از تشدید سرکوب جمهوری اسلامی بر اقبال مختلف مردم است. سرکوب و اعمال فشاری که طی ماه های اخیر به شدت افزایش یافته است.

قرار بازداشت موقت رضا شهبایی که بر اساس اتهامات واهی و به دنبال پرونده سازی وزارت اطلاعات برای فعالان کارگری و معلمان در تاریخ ۲۲ اردیبهشت ماه ۱۴۰۱ بازداشت شد، روز هشتم شهریور ماه جاری برای چهارمین بار متوالی تمدید گردید. رضا شهبایی راننده اتوبوس و عضو هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه، به دلیل اعتصاب ۴۰ روزه ای که در اعتراض به دستگیری خود داشت، هم اینک در شرایط وخیم جسمانی بسر می برد. تمدید قرار بازداشت او در وضعیت کنونی و در شرایطی که ۱۸ روز از پایان قرار بازداشت سه ماهه وی می گذرد و بازجویی او هم پایان یافته است، عملاً به معنای ادامه تشدید فشار برای درهم شکستن مقاومت و پایداری این کارگر مبارزه است. مقاومتی ستودنی که این روزها چه توسط زندانیان سیاسی در درون زندان ها و چه با حضور مبارزاتی کارگران و معلمان و دانشجوگان و زنان، مدام در حال تکثیر و تکرار است.

وجود بحران های ناعلاج حاکم بر جمهوری اسلامی، تداوم مقاومت و مبارزات لایه های مختلف مردم، گسترش ناراضی و تشدید اعتراضات عمومی و محتمل بودن وقوع تکان های بزرگ اجتماعی سبب شده اند تا هم اینک شلاق تشدید سرکوب رژیم بر گرده همه لایه های اجتماعی فرود آمده تا جایکه سیاست بگیر و ببند و پرونده سازی های امنیتی برای اغلب فعالان کارگری و اجتماعی به سیاست روز رژیم تبدیل شده است. رضا شهبایی و حسن سعیدی، دو عضو موثر شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه چند ماه است با اتهامات واهی بازداشت شده اند. رسول بدایق، محمد حبیبی، مسعود نیکخواه، جعفر ابراهیمی و سارا سیاه پور از جمله اعضای شورای هماهنگی صنفی فرهنگیان ایران هستند که به دلیل دفاع از حقوق معلمان از چند ماه پیش دستگیر و هم اینک در شرایط بسیار سختی بسر می برند. جعفر پناهی و محمد رسول اف، دو کارگردان شناخته شده سینمای ایران، به دلیل دفاع از مردم آبادان به حبس محکوم شده اند. هیراد پیربدایق فعال کارگری، ناهید شیرپیشه از مادران دادخواه آبان ۹۸، لیلیا حسین زاده و یاشار دارالشفای از دانشجویان چپ و فعال کارگری با یورش مأموران اطلاعاتی بازداشت و در وضعیت نامعلوم بسر می برند. همزمان با اعمال فشار بر فعالان اجتماعی، فشار بر زندانیان سیاسی نیز به شدت بالا گرفته و تعدادی از زندانیان با پرونده سازی های جدید قضایی مواجه شده اند. تشدید فشار بر زنان به طرز کم سابقه ای افزایش یافته است. چهار تن از زنان ندای ایران که با قرار وثیقه آزاد بودند طی روزهای گذشته به زندان فرا خوانده شده اند. در این میان، سرکوب شهروندان بهائی به طرز روزافزونی شدت گرفته و تا کنون تعداد زیادی از آنان دستگیر شده اند که از وضعیت تعدادی از آنان از جمله دُرسا دهقانی و عطاالله ظفر هیچ خبری در دست نیست. موارد یاد شده تنها نمونه هایی از تشدید سرکوب در ماه های اخیر هستند که جمهوری اسلامی از سر ناتوانی و استیصال در مقابله با جنبش های اجتماعی بدان روی آورده است.

در سوی دیگر این معادله، مبارزات کارگری و جنبش های اعتراضی قرار دارند که بی هراس از سرکوب و زندان و شلاق و شکنجه، همچنان جمهوری اسلامی را به چالش گرفته اند. در این میان، ایستادگی، مقاومت و روحیه بالای زنان در مقابله با گشت ارشاد و عناصر حزب الهی آنچنان برجسته است، که رژیم را به ستوه آورده است. آنچه این شکست و استیصال را برای رژیم رقم زده است، همانا گسترش مقاومت و عدم عقب نشینی توده های خشمگین در مواجهه با سرکوب و زندان و شلاق و شکنجه است. روشن است این رویکرد توده های مردم ایران بدان معناست که آنان از شرایط سرکوب گذشته اند و تشدید سرکوب قادر به متوقف ساختن اعتراضات لایه های مختلف مردم نبوده است.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی – برقرار باد حکومت شورایی

نابود باد نظام سرمایه داری

زنده باد آزادی – زنده باد سوسیالیسم

سازمان فدائیان (اقلیت)

۱۱ شهریور ماه ۱۴۰۱

کار، نان، آزادی – حکومت شورایی